

“Desestocant” invendibles

written by Guerau de la Pica | 25 d'abril de 2017

En la pràctica empresarial sol passar que, amb el temps, s'acumulin al magatzem uns estocs invendibles; materials amb els quals ja no es pot fer res útil per la causa que sigui: antiquats, obsolets, caducats, fets malbé... Aquests invendibles, a més de falsejar el balanç –ja que hi consten amb un valor que en realitat no existeix– ocupen un espai al magatzem, que és un recurs molt valuós. Per això, de tant en tant cal eliminar-los, una operació que es coneix com “*desestocar invendibles*”.

Hi ha diverses maneres de fer-ho: la millor és vendre'ls a preu de saldo en unes rebaixes abans que es tornin invendibles de veritat. Si això no és possible, la solució tradicional és llençar-los, una solució que avui en dia és cada cop més complicada, pels efectes ambientals que sol comportar, la qual cosa implica uns costos d'eliminació que fan encara més ruïnosa l'operació.

Una alternativa força bona, si és possible, és vendre'ls a preu pràcticament regalat, sovint per a la venda ambulat o exportant-los a països del tercer món, amb la qual cosa a més d'estalviar-nos el transport obtenim un ingrés mínim que suavitza una mica els costos de l'operació. Una variant és donar-los a una ONG que no ens pagarà res, però permet fer una mica de publicitat de l'empresa com a entitat amb sentit social, humanitari, etc. Sembla que el president Trump ha començat a *desestocar* invendibles de les forces armades dels Estats Units amb una combinació d'aquestes dues estratègies; adaptada al cas, naturalment.

La primera d'aquestes operacions és el bombardeig d'una base aèria a Síria amb el pretext que era d'on havien sortit els avions que van perpetrar un atac amb armament químic contra població civil. Es van llençar 59 míssils Tomahawk, dels quals

sembla que només 13 van fer diana: una precisió ben baixa, mostra de l'obsolescència del material emprat. Per si no ho sabíeu, el Tomahawk és un míssil subsònic, dissenyat als anys 1970, tot i que el darrer model, del 1993, està equipat amb un GPS que, quan falla, pot enviar el míssil a centenars de quilòmetres de l'objectiu: així, al 2003, míssils que anaven a Iraq van anar a parar a l'Aràbia Saudita i a l'Iran. On van caure els altres 46 míssils fa uns dies? Esperem que fos al mar o al desert... Ah, i les pistes de l'aeroport atacat estaven operatives altre cop al cap de 24 hores.

La segona operació de *desestocament* va ser l'ús, per primer cop, de la bomba GBU-43/B Massive Ordnance Air Blast (MOAB), col·loquialment coneguda com The Mother Of All Bombs ("Mare de totes les bombes"), el giny no nuclear més potent que existeix, que es va llençar uns dies més tard a la província afganesa de Nangarhar, des d'un avió (no amb un míssil) MC-130, un quadrimotor d'hèlice, una altra tecnologia militarment obsoleta.

Oficialment, amb aquesta bomba es pretenia destruir una xarxa de túnels pels quals els membres d'ISIS es movien lliurement. Però per destruir uns túnels semblaria més eficaç una bomba de penetració, que es clavés al terra abans d'explotar, no una com aquesta que explota uns metres per damunt del terra; encara que el seu gran pes (9 tones) i el fet d'haver estat llençada des de gran alçada sens dubte devia fer un bon forat només per l'impacte, no sembla que hagi de fer un gran mal en una xarxa de túnels per poc profunds que siguin o hagin estat mínimament protegits amb una volta de ciment: la major part de la potència explosiva es devia perdre en l'aire i els túnels difícilment devien tenir gaire més que danys puntuals. Ah, i no hi ha hagut "víctimes civils" perquè s'havia avisat prèviament la població! Com es fa això sense que els jihadistes se n'assabentin?

L'estratègia de *desestocament* és clara: treure's de sobre tecnologia obsoleta, evitant els costos (no menors) de

destrucció controlada i obtenint a canvi una publicitat gratuïta favorable: pràcticament tothom ha vist bé castigar una acció tan cruel i inhumana, i la lluita contra l'Estat islàmic sempre "ven". Lògica Trump en estat pur.

Preparem-nos, doncs, perquè és probable que en els propers mesos en veiem unes quantes, de notícies com aquestes.